

турцитѣ и границата билъ Дунавъ до устията си на Черно-море. Българитѣ обработвали Добруджа и въ нея развъждали най-добритѣ стада. Между българитѣ били поселени турци, татари, руси и малко румъни. Българитѣ, руситѣ и румънитѣ били християни, та винаги си помагали срещу турцитѣ. Когато българитѣ въ Търново (1595) и Чипровци (1688) се вдигнали за свобода, румънитѣ имъ съчувствували и помагали. Много българи, за да се отърватъ отъ турско иго, избѣгвали въ Влашко. Поселвали се въ Браила, Галацъ, Букурещъ, Крайова и т. н. Власитѣ ги приемали и настанявали по селата и градоветѣ. Румънскитѣ власти добре се отнасяли и къмъ нашитѣ бунтовници: Раковски, Левски, Любенъ Каравеловъ, Христо Ботевъ и др.

*

Съ малко думи, българитѣ и власитѣ живѣли добре и приятелски презъ всички вѣкове чакъ до освобождението на България презъ 1878 година.

